

Žalm 104

Neděle Křtu Páně
Cyklus C

Em D G D

Ant.: Ve-leb, du-še má, ve-leb, du-še má,

C Hm Em

ve-leb, du-še má Hos-po-di-na.

Em D Em D

1. Hos-po-di-ne jsi nad-mí-ru vel-ký! O-děl ses vzne-še-nos-tí__ a ve-leb-nos-tí,

C D Em Em D

svět-lem se ha-líš ja-ko pláš-těm. Do-kon-ce jsi na-pjal i ne-be-sa,

Em D C D Em

na-pjal jsi je jak sta-no-vou-plach-tu, nad vo-da-mi zbu-do-val's své sí-ně.

Em D Em D

2. Z mra-ků si dě-láš svůj vůz, krá-číš na pe-ru-tích vět-ru,

C D Em Em D

ve-leb, du-še má Hos-po-di-na. Vě-try si vo-líš za své pos-ly, za své

Em D C D Em

slu-žeb-ní-ky__ pla-me-ny oh-ně, ve-leb, du-še má Hos-po-di-na.

Em D Em D

3. Jak čet-ná jsou tvá dí-la, Bo-že! Mou-dře jsi všech-no u-či-nil,

C D Em Em D

ze-mě je pl-ná tvé-ho tvor-stva. Zde mo-ře, mo-hut-né a ši-ro-ši-ré, —

Em D C D Em

v něm nes-po-čet-né hem-že-ní ži-vo-či-chů, drob-ných i vel-kých.

Em D Em D

4. Všich-ni če-ka-jí od te-be, že jim dáš ob-ži-vu,

C D Em Em D

že jim dáš ob-ži-vu v pra-vý čas. Ty jim dá-váš a o-ni sbí-ra-jí,

Em D C D Em

ot-ví-ráš jim svo-ji ru-ku, sy-tí se dob-rý-mi da-ry.

Em D Em D

5. Dě-sí se, když skry-ješ svo-ji tvář, hy-nou, když vez-meš jim ži-vot,

C D Em Em D

vra-ce-jí se do své-ho pra-chu. Když a-le seš-leš své-ho du-cha,

Em D C D Em

po-tom jsou stvo-ře-ni, tvář ze-mě ob-no-vu-ješ.